

ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΜΕΤΕ ΚΕΦΙ

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ

Τερατολογίες :

‘Ο Λεβύ και ο Μπλούμ συνηγήθησαν στο καφενείο και τὰ λένε :

— Φαντάσου, φίλε μου, λέει ο Λεβύ, στο ταξίδι μου στο ‘Αλγέριο, είδα ένα μαύρο, τόσο μαύρο, ώστε αναγκάσθηκα μέρα μεσημέρι ν’ ανάψω τη λάμπα για νά τον ιδώ.

— Αυτό δὲν ἔννε τίποτε, εἶπε ο Μπλούμ. ‘Όταν ἦμουν στην ‘Ισπανία, είδα ἕναν ἄνθρωπο ἀδύνατο, ἀλλὰ τόσο ἀδύνατο, ὥστε ἔπρεπε νὰ μὴ δυὸ φορές στο δωμάτιο γιὰ ν’ ἀντιληφθῶ την παρουσία του !

‘Ο Ρότ συναντᾷ τὸν φίλο του Μπερνστάιν και τοῦ ἀναγγέλλει ὅτι ἔπαυρσθηκε.

- Μπαρῶ, τοῦ λέει ὁ Μπερνστάιν, καὶ ποιὰν ἔπηρες ;
- Τὴ Ροζαλία Μπλός.
- Τί λές φίλε μου ;
- Σοῦ φαίνεται περιέργο ;
- ‘Όχι. ‘Αλλὰ αὐτὸ μοῦ εἶνε μιὰ μικρὴ ἐκπληξίς. Τὴν ἔχω γνωρίσει τὴ Ροζαλία. Λαμπρὸ κορίτσι.

Κάποτε ἔκαναμε λίγο παρῶ. Καμμὶ φορᾶ μάλιστα ἐβγαίναμε μαζὺ παρῶ. Τὸν περσιμένο ‘Απρίλιο παραδειγματὸς χάριν, τὴν ἔπῃα κι’ ἔκαναμε μετὴν βιρκα μιὰ μικρὴ ἐκδρομὴν μετὴς στη λίμνη τοῦ δάσου. Αἰγάκι ἔλειψε μάλιστα νὰ ἔχουμε μιὰ δυσάρεστη περιπέτεια. Ἐγυρίζαμε καμμιά ὥρα μετὴν βάρκα. Εἶχε νυχτοσεὶ και ὄπως φυσοῦσε τὸ θεοὶ ἀνοιξιᾶτικο ἀεράκι, μοῦ ἔρθε μιὰ τρελλὴ ἐπιθυμία. Μοῦ φάνηκε πὼς ἦμουν ἐρωτευμένος μαζὺ τῆς. Τῆς τὸ ἐξομολογήθηκα και τῆς εἶπα ὅτι ἂν δὲν μοῦ ἔδινε ἄμέσως ἐκεῖ τὴν τελεία ἀποδείξι πὼς ἀνταποκρινόταν στὸν ἔρωτά μου, θ’ ἀναποδογύριζα τὴν ἐλαφρὴ βάρκα και θὰ πνιγόμαστε και ὁ δύο στα βάθη τῆς λίμνης. Καὶ πράγματι εἶχα σκοπο νὰ τὸ κάμω.

- Εἶσαι τρελλός, εἶπε ὁ Ρότ με ἀγωνία. Καὶ τί ἔγινε ὕστερα;
- Πούχασε, πούχασε, φίλε μου. Βλεπεῖς πολὺ καλὰ ὅτι βρισκόμαστε στη ζωὴ κι’ αὐτὴ κι’ ἔγω.

‘Ο Μπρόμπεργ και ὁ Ρόζενταλ γεροντοπαλλήκαροι και οἱ δύο ἦσαν καλοὶ φίλοι και ἐκτιμούσαν πολὺ ὁ ἕνας τὸν ἄλλο.

‘Αλλὰ κάποτε ὁ Ρόζενταλ παντρεύθηκε και δὲν ἀργησε δυστυχῶς ν’ ἀντιληφθῆ ὅτι ἡ γυναίκα του τοῦ ἔκανε ἀπιστία. ‘Ενα βράδι γυρίζοντας ἀπροσπίως στο σπίτι εὗρθε τὴ γυναίκα του νὰ μιλᾷ κατὰ τρόπο πολὺ ὀλοπτο μετὴν φίλο του Μπρόμπεργ. ‘Ἐξω φρενὸν ὁ Ρόζενταλ ἔρριξε κάτω τὸν Μπρόμπεργ και τὸν ἔσπασε στο ἔξωλο !. ‘Εκεῖνος τὰ ἐδέχθη ὅλα χωρὶς νὰ κινήθῃ και χωρὶς νὰ εἰπῆ λέξι. Ἐφάνηκε μάλιστα πὼς ἔπεσε σὲ βαθειὰ σάφεις.

— Τὶ συλλογίζεσαι κτήνος ; τὸ ἔειπε ὁ Ρόζενταλ ἐρεθισμένος ἀπὸ τὴ ρωπὴ του.

— Σάπτιομαι, ἀπήγγηξε ὁ Μπρόμπεργ μετὴ τὸ περὶ σοβαρὸ ἕφος, πὼς θὰ ἔρωγε εὐτὸ τὸ ἔξωλο. ἂν ἔχα παντρευθῆ ἔγω τὴ γυναίκα σου και ἦμουν στη θέσι σου.

‘Ο Σαμουὲλ Μπλούμ θὰ ἔξοῦσε ζωὴ εὐτυχισμένη στο σπίτι του, ἂν ἡ πεθερὰ του δὲν τοῦ ἐφερόταν πάντοτε πολὺ ἄσχημα. ‘Η φοβερὴ αὐτὴ μαμὰ ἦταν πολὺ νευρική και ζητοῦσε διαρκῶς καγὰ μετὴ τὸ γαμπρὸ της.

‘Αλλὰ μιὰ μέρα εὐδόχησε ὁ Θεὸς ν’ ἀρρωστήσῃ ἡ πεθερὰ πολὺ σοβαρὰ και ὁ Μπλούμ ἔσπειλε νὰ φέρῃ τὸ γιαιτὸ. Σὲ καθε ἐπίσκεψι ἔφτα ἡμέρες ὁ γιαιτὸς κινούσε ἀπελπιστικὰ τὸ κεφάλι. ‘Η γρηὰ φαινόταν πὼς θὰ πέθαινε.

‘Ἐπὶ τέλους ἕνα βράδι ὁ γιαιτὸς εἶπε στο γαμπρὸ τῆς ἀρρωστης, μ’ ἐνθουσιᾶδες ὕψος :

— ‘Η κρίσις ἐπέρασε. ‘Η ἀρρωστη εἶνε ἐκτὸς κινδύνου.

‘Ο Μπλούμ ἔστραβομουτούνησε και εἶπε :

— Γιαιτὸς προοῦσατε νὰ μοῦ ἀναγγεῖτε αὐτὴ τὴ σοβαρὴ εἶδηση μετὴ λεπτότερο τρόπο.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙΝΑΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— Τὰ περὶ περιέργα ψάρια τοῦ κόσμου, βρίτονται, φαίνονται στὴν Κίνα.

— ‘Απὸ τὴν Κίνα μᾶς ἤλθαν ἄλλωστε και τὰ χρυσόψωρα.

— ‘Απὸ τὴν Κίνα ἔφερον τελευταίως στὴν Εὐρώπη και τὸ ἀκριβότερο ψάρι τῆς ὀφηλίου ἕνα κυπρίνο μετὴ οὐρὰ σὺν βούρτσῃ τόσο μικροσκοπικὸ, ὥστε μορφεὶ νὰ κρυφθῆ ὀλόκληρος κάτω ἀπὸ ἕνα δίφραγχο !...

— Τὸ ψάρι αὐτὸ ἦταν κατ’ ἀρχὰ ἀπηγορευμένο γιὰ τοὺς ἰδιώτας στὴν Κίνα και ἔθεωρεῖτο ἱερὸ. Ζοῦσε και ἐπολλαπλασιάζετο μόνο στις δεκατέσσαρες και στις λιμνὲς τῶν παλαιῶν αὐτοκρατορικῶν Ἀνακτορῶν.

— ‘Απὸ τὸν καιρὸ, ὅμως, ποῦ ἐξέπεσε ἡ Αὐτοκρατορία στὴν Κίνα και ἐκηρύχθη δημοκρατία ἄρχισαν νὰ μεταφέρουν πολλὰ ἀπὸ τὰ ψάρια αὐτὰ στὴν Εὐρώπη.

— ‘Η τιμὴ τους εἶναι φυσικὰ μεγάλη. Στοίχιζον 1-5 χιλιάδες τὸ ἕνα. Λέγεται μάλιστα, ὅτι μιὰ μανιώδης ‘Αγγλὶς συλλογεὺς ἐπλήρωσεν 7.000 γιὰ ἕνα τέτοιο ψάρι !...

— Τὰ μετεωρολογικὰ χρονίκα τοῦ τρέχοντος ἔτους θὰ ἔχουν νὰ ἀναφέρουν πολλὰ περιεργότατα φαινόμενα.

— Τὸ οὐράνιον αὐτὸ πρὸς τέχνημα δὲν ἦταν βέβαια, προμήνημα τοῦ τέλους τοῦ κόσμου, ὅπως ἐπίστευσαν ἡριανοί.

— ‘Η ἀστροβροχῆς αὐτῆς, ὅπως βεβαιώνουν οἱ ἀστρονόμοι, εἶνε πολὺ συνηθισμένης. Πρόκειται γιὰ κομμάτια ἀστέρων, τὰ ὁποῖα καθὼς πέφτουν πυρκαϊούνται ἐρχόμενα σ’ ἐπαφὴ μετὴν ἀτμόσφαιραν...

— Οἱ ‘Ιάπωνες εἶνε μοναδικοὶ στὴν διοργάνωσις μεγαλοπρατῶν παρελάσεων, ἄλλοτε πενθιμων, στὰν πρόκειται νὰ ταρῆ κάποιο ἐπίσημο πρόσωπον και ἄλλοτε εὐθύμων, στὰν πρόκειται γιὰ καμμὶ μεγάλη ἔορτῃ.

— Μιὰ τέτοια εὐθυμὴ και μεγαλοπρατῆς παρέλασις εἶνε κι’ ἐκεῖνη ποῦ γίνεται ἐπ’ εὐκαιρίῃ τῶν ἐορτῶν τῆς ‘Ανοίξεως και ἡ ὁποῖα ἐπονομάζεται «φῆσαι Ματσούρι».

— Στο φῆσαιβῆλ αὐτὸ τὸ ὁποῖον παρακολουθοῦν μετὴ μεγάλην τοὺς ἐνθουσιᾶσιν ὄχι μόνο οἱ ‘Ιάπωνες ἀλλὰ και ὅλοι οἱ ξένοι ποῦ βρισκονται στὴν ‘Ιαπωνία, παρελαύνουν ἄριματα ποῦ παριστάνουν πλοία, ἐπὶ τῶν ὁποίων παίζονται ἔργα μετὴ ὑποθέσεις μυθολογικῆς.

— Τὸ θέμα τῶν ἄριματων αὐτῶν εἶνε ἐντελῶς φαντασμαγορικὸ. ‘Η πελοπλοῦσις ἐνθουσιᾶσιν τῶν ἠθοποιῶν και ἡ πολυτέλεια τῶν ἄριματων, ἡ ζωηρότης τοῦ ἀπειροῦ πλήθους ποῦ τὰ παρακολουθεῖ και ὁ στολισμὸς τῶν σπιτιῶν ὅποια τὰ ὁποῖα περὰ ἡ πομπῆ, δίνον ἐντελῶς ὄνειρωδὴ ἐντύπωσις σὲ τὸ θεατῆ.

— Τὸ «φῆσαιβῆλ Ματσούρι» διαρκεῖ τρεῖς ὀλόκληρες ἡμέρες. Κατὰ τὸ χρονικὸν αὐτο διαστήμα καθε ἔργασια παισι, καθε συνοχία συναγωνίζεσαι μετὴ τὴ γειτονική τῃ, στὴν κατασκευῃ τοῦ φησαιβῆλ ἄριματος και ὅλας ὁ κόσμος διασκεδάσει μετὴν καρδιά του.

— Θέλανε νὰ μάθετε πὼς ὄρες κοιμάται, τρώει, ἐργάζεται, κ.τ.λ. κ.τ.λ. ἕνας ἄνθρωπος :

— ‘Ενας ‘Αγγλος στατιστικὸς, ὁ κ. ‘Εβεράτ, προέβη εἰς εἰδικὰς μελετας σχετικῶς, ἀπ’ τίς ὁποῖες ἔβγαλε τὸ παρακάτω συμπέρασμα, προκειμένου γιὰ ἕνα ἄνθρωπο ποῦ ἔζησε πενήντα χρόνια :

— ‘Υπνος 24 χρόνια και 9 1/2 μῆνες. Ἐργασία 11 χρόνια και 8 1/2 μῆνες. Διασκεδασίς 11 χρόνια 18 μῆνες. Φαγητὸν 5 χρόνια και 10 μῆνες. Ταξιδία και λοιπαὶ μετακινήσεις 5 χρόνια και 10 μῆνες. Τουαλέττα 2 χρόνια και 11 μῆνες. Τηλεπλεία, 1 ἔτος και 5 1/2 μῆνες. Διάφοροι μικροὶ ἀπασχολήσεις 1 ἔτος και 5 1/2 μῆνες. Φλυαρία 1 ἔτος και 5 1/2 μῆνες. Σκέψεις 1 ἔτος και 6 1/2 μῆνες. Χαμένο καιρὸς 1 ἔτος και 5 1/2 μῆνες !...

— ‘Απὸ ποῖς ὄρα γε κυκλοφοροῦν τὰ νομίσματα, ὡς μέσον ἀνταλλακτικόν ; Το ζήτημα αὐτὸ ἀπασχολῆσε πολλοὺς ἱστορικοὺς, νομισματολόγους και ἄλλους σοφούς, ἰδοὺ δὲ τὰ συμπεράσματα εἰς τὰ ὁποῖα κατέληξαν :

— ‘Η Παλαιὰ Διαθήκη μᾶς διδάσει, ὅτι τὸ χρυσάφι και τὸ ἀσημὶ χρησιμοποιοῦντο ὡς μέσον ἀνταλλακτικόν ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Σημ και ὅτι ὁ Ἄβρααμ γύρισε ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον κατὰ τὸ 1018 π.Χ. πολὺ πλούσιος εἰς ζωῃ, ἀργυρον ζωὴ χρυσόν.

— Ἐπίσης ἀπὸ τὰς τοιχογραφίας τῆς ἀρχαίας Αἰγύπτου εἶνε ἐξηγερούμενον, ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι μεταχειρίζοντο στις συναλλαγῆς τους νομίσματα και ἀσημένια.

‘Ο Συλλέκτης